

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619201463
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1619201463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísanej v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúcej prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovaným 1/ I., 2/ Y., o zaplatenie 18 639,02 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.6.2019 sa žalobkyňa domáhala, aby jej žalovaní zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 18 639,02 € spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 13,89 % ročne zo sumy 17 476,55 € od 5.7.2016 až do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18 590,02 € od 5.7.2016 až do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že s účinnosťou od 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783 so žalobkyňou, v dôsledku čoho sa žalobkyňa stala univerzálnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa. Ďalej uviedla, že dňa 17.3.2015 jej právna predchodkyňa ako veriteľ uzavrela so žalovanými ako spoludlžníkmi Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol jej záväzok poskytnúť žalovaným účelový spotrebiteľský úver na splatenie úverov vo výške 18 000 € a súčasne záväzok žalovaných vrátiť poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 84 mesačných splátok vo výške 359,73 €, so splatnosťou prvej splátky 15.5.2015. Žalovaní úver riadne a včas nesplácali, preto právna predchodkyňa žalobkyne dňa 4.7.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh žalovaných stal splatným v celom rozsahu. Ku dňu podania žaloby žalovaní zaplatili len časť dlžnej sumy vo výške 2 290,88 €. Žalovaní majú preto voči žalobkyni neuhradené záväzky z tohto spotrebiteľského úveru po lehote splatnosti vo výške 18 639,02 € (17 476,55 € titulom zvyšku dlžnej úverovej istiny, 995,97 € titulom dlžných úrokov z úveru, 117,50 € titulom dlžného poistného z úveru a 49 € z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho žalobkyňa žiadala aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 13,89 % ročne zo sumy 17 476,55 € od 5.7.2016 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18 590,02 € od 5.7.2016 až do zaplatenia.

2. Žalovaní sa k podanej žalobe písomne nevyjadrili.

3. V prejednávanej veci súd nariadil pojednávanie na 2.12.2019, na ktoré sa obe strany sporu riadne a včas dostavili.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej dňa 17.3.2015 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom súd zistil, že jej predmetom bolo poskytnutie účelového úveru na splatenie úverov vo výške 18 000 €, s fixnou úrokovou sadzbou 13,89 % ročne, s 84 mesačnými splátkami vo výške 359,73 €, splatnými vždy v 15. deň v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške. Termín konečnej splatnosti úveru bol 15.4.2022, RPMN predstavovala 14,81 %, priemerná RPMN 10,28 % a celková čiastka k zaplateniu sumu 28 243,32 €.

6. Z výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky úveru (č.l. 72 spisu) adresovanej žalovanému 1/, podanej na poštovú prepravu dňa 5.5.2016 vyplýva, že právna predchodkyňa žalobkyne evidovala voči žalovaným ku dňu vyhotovenia výzvy dlžnú čiastku vo výške 1 125,19 €. Zároveň ho v tejto výzve upozornila, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude od neho požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva.

7. Z písomnosti právnej predchodkyne žalobkyne zo dňa 12.7.2016 označenej ako "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX" súd zistil, že z dôvodu omeškania žalovaných so splácaním úveru veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 4.7.2016 a vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 18 639,02 € zloženej z úverovej istiny vo výške 17 476,55 €, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 1 113,47 € a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 49 €. Z fotokópie doručky na č.l. 25 spisu vyplýva, že uvedenú zásielku doručovanú na adresu Malacká 185/47, Stupava (adresu žalovaných uvedenú v zmluve) pošta právnej predchodkyne žalobkyne vrátila s poznámkou adresát neznámy. Totožnú výzvu doručovala právna predchodkyňa žalobkyne žalovaným na adresu Dlhá 239, Borinka. Na poštovú prepravu ju odovzdala 13.7.2016.

8. Z prehľadu splácania úverového prípadu č. XXXXXXXXXXXXXXXX spracovaného veriteľom vyplýva, že žalovaní na úver čerpali celkom sumu 18 000 €. Ďalej z tohto výpisu vyplýva, že žalovaní veriteľovi uhradili do zosplatenia úveru sumu 2 290,88 €. Z potvrdenia veriteľa o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na vyššie uvedenom úverovom prípade žalovaných zo dňa 5.11.2019 je zrejmé, že žalovaným bola financovaná suma 18 000 € a z ďalšieho potvrdenia z toho istého dňa zas to, že veriteľ od žalovaných prijal platby v celkovej výške 2 290,88 €.

9. Žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne na pojednávaní stručne zhrnula svoju argumentáciu z písomného vyhotovenia žaloby. K tomu dodala, že v zmysle bodu 3.1 časti 3 úverovej zmluvy bola dohodnutá možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Premlčacia doba na uplatnenie práva tak začala plynúť od splatnosti celého dlhu. V tejto spojitosti odkázala na odbornú literatúru, ako aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016. Zopakovala, že dlh sa stal splatným 4.7.2016, dňa 5.7.2016 tak veriteľ mohol právo vykonať prvý raz. Nárok si teda uplatnila v zákonnej premlčacej dobe.

10. Žalovaný 1/ uviedol, že úver prestal splácať, nakoľko stratil prácu. Momentálne už zamestnaný je, ale má ešte ďalšie úvery a tento už splácať nezvláda. Žalovaná 2/ uviedla, že od 19.10.2017 je práceneschopná, momentálne má podanú žiadosť o invalidný dôchodok. Nemá preto žiaden príjem a žije len z toho, čo zarobí manžel.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a/ a b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnou predchodkyňou žalobkyne ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože im bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa zmenil Občiansky zákonník tak, že za § 54 sa vložil nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len

na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel". Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018.

25. Z dôvodovej správy vyplýva, že cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Úprava je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy bolo vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Navrhovaná právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žaloba bola podaná dňa 21.6.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané.

27. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, z ktorého dôvodu právna predchodkyňa žalobkyne v zmysle ustanovenia § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úver predčasne zosplatnila.

28. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným (splatným) celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103 druhej vete, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. Podľa spomínaného ustanovenia platí, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený (súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/233/2016, sp. zn. 6Co/77/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/158/2017 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/427/2016).

29. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. V danom prípade právna predchodkyňa žalobkyne vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 4.7.2016. Z uvedeného je zrejmé, že najneskoršou splátkou, pre nezaplatenie ktorej mohol byť úver k uvedenému dátumu zosplatnený, bola splátka splatná 15.3.2016, s ktorou sa žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania 16.3.2016, pričom trojmesačná lehota omeškania uplynula 16.6.2016. Práve táto splátka bola teda splátkou, od splatnosti ktorej v danej veci začala v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynúť zákonná trojročná premlčacia doba. Posledný deň premlčacej doby

tak pripadol na 15.3.2019 (piatok - pracovný deň). Pokiaľ teda žalobkyňa podala žalobu na súde až 21.6.2019, urobila tak zjavne po uplynutí premlčacej doby.

30. Na základe vyššie uvedeného, s poukazom na účel navrhovanej zmeny Občianskeho zákonníka v súlade s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka, súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné v súdnom konaní priznať.

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Žalovaní 1/ a 2/ síce mali vo veci úspech v plnom rozsahu, v konaní im však žiadne trovy nevznikli, preto im súd ich náhradu nepriznal (viď R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).